

Sygn. akt *XI Ka 186/20*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Dobrzańska

Protokolant p.f. protokolanta Katarzyna Bednara

przy udziale Prokuratora Sylwestra Woźniaka

po rozpoznaniu dnia 30 czerwca 2020 roku

sprawy Z. B. syna M. i T. z domu Z., urodzonego (...) we W.

oskarżonego z art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 31 grudnia 2019 roku sygn. akt III K 904/19

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę Z. B. przekazuje Sądowi Rejonowemu Lublin - Zachód w Lublinie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>XI Ka 186/20</i>
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 31 grudnia 2019 roku w sprawie III K 904/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
.		Sąd odwoławczy nie przeprowadzał własnych dowodów.		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
.		Sąd odwoławczy nie przeprowadzał własnych dowodów.		

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	-błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu za wiarygodne zeznania T. N. (1), które są wewnętrznie sprzeczne, co doprowadziło do uniewinnienia Z. B.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd pierwszej instancji dopuścił się uchybień, które mogły mieć wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia. Analiza akt sprawy oraz lektura jego pisemnych motywów doprowadziły do wniosku, że nie uwzględnił on wydźwięku całokształtu materiału dowodowego a przedstawiona ocena narusza zasady logiki i doświadczenia życiowego. Ocena dowodów przeprowadzona nie może zostać uznana za miarodajną i odpowiadającą wymogom art. 7 k.p.k., a przez to dokonane ustalenia faktyczne, posiadają również status wadliwych.</p> <p>Sąd meriti był zobowiązany do poddania w toku procesu, w tym w szczególności w fazie wyrokowania, drobiazgowej analizie wszelkich okoliczności sprawy istotnych z punktu widzenia</p>		

prawidłowego rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu. Z taką samą uwagą i według tożsamyh reguł Sąd ten powinien rozważyć i ocenić dowody obciążające, jak i „odciążające” oskarżonego. Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy uwzględnił wyłącznie okoliczności korzystne dla Z. B., bezkrytycznie uznając za prawdziwe jego wyjaśnienia, natomiast nie przeanalizował wystarczająco tych przemawiających na jego niekorzyść. Charakter czynu stanowiącego podstawę aktu oskarżenia, w tym również nabrzmiały i długotrwały konflikt pomiędzy stronami niniejszego postępowania, pochodzenie przesłuchanych w sprawie, a istotnych świadków, z kręgu osób najbliższych dla oskarżonego oraz pokrzywdzonego, nakładały na Sąd Rejonowy obowiązek podejścia do tychże dowodów z odpowiednią dozą krytycyzmu oraz dokonania wnikliwej i szczegółowej ich oceny. Tylko w takim przypadku możliwe było wydanie sprawiedliwego wyroku.

Nie powinno budzić wątpliwości, iż zeznania pokrzywdzonego S. K. powinny podlegać w sprawie gruntownej analizie i ocenie. Sąd I instancji miał oczywiście prawo ocenić wskazane dowody jako niewiarygodne. Do tego jednak, aby ocena tych dowodów mogła zostać uznana za swobodną, a nie dowolną, Sąd powinien swój pogląd należycie uzasadnić, przy czym przedmiotem oceny winien objąć do tego całokształt relacji świadków zarówno jednej jak i drugiej strony konfliktu. Sąd Rejonowy nie sprostął tym wymaganiom chociażby dlatego, że z jednej strony nie dał wiary zeznaniom świadka A. K., (która zeznała,

iż słyszała słowa wypowiedane przez oskarżonego w kierunku jej syna) ponieważ jest osobą najbliższą dla pokrzywdzonego i nie jest obiektywna, nie stosując tych samych standardów przy ocenie zeznań T. N. (1) (konkubiny oskarżonego). Sąd Rejonowy uznał te zeznania za wiarygodne i wystarczające do wsparcia wersji oskarżonego w sytuacji, kiedy T. N. (1) wskazała, iż nic jej nie wiadomo, aby były jakieś groźby, a z drugiej strony podaje, iż nie kojarzy co się działo w dniu 11 czerwca 2019 roku, twierdząc tylko, iż nie słyszała żadnych awantur (k. 52-52v). Wskazać jednakże należy, iż z zeznań pokrzywdzonego nie wynika, aby wypowiedanie słów w kierunku pokrzywdzonego przybrało postać awantury. To, że konkubina oskarżonego nic nie słyszała nie oznacza, że do incydentu nie doszło. W trwającym między stronami konflikcie świadek T. N. (1) opowiada się po stronie oskarżonego i przedstawia go w jak najkorzystniejszym dla niego świetle wskazując jednocześnie na pokrzywdzonego jako inicjatora konfliktów. W tej sytuacji Sąd Rejonowy nie tyle ocenił jako wiarygodne zeznania świadka T. N. (1) co do konkretnego faktu - braku wypowiedzianych przez oskarżonego gróźb - ale ocenił jej przeświadczenie, że takowych nie było. Sąd Okręgowy zauważył również, że nawet w świetle tezy dowodowej oskarżonego (k.40v), T. N. miała być świadkiem nazwania oskarżonego bandytą przez pokrzywdzonego i de facto jej zeznania złożone na rozprawie w dniu 17.12.2019 r. odnoszą się do zdarzeń nie będących przedmiotem rozpoznania w przedmiotowej sprawie.

Postawienie na przeciwnych biegunach relacji oskarżonego i jego konkubiny a na drugim pokrzywdzonego i jego matki i dokonanie prostego zabiegu – wybrania jednej wersji a odrzucenia drugiej z tego powodu, że są sprzeczne, nie spełnia wymogów należytego prawniczego rozumowania. Równie dobrze można byłoby uczynić odwrotnie. W sytuacji, kiedy mamy do czynienia z grupami dowodów o sprzecznej wymowie należało głębiej zastanowić się nad ewentualnym powodem do złożenia fałszywego oskarżenia i fałszywych zeznań, wzięcia na siebie odpowiedzialności za to, faktycznym znaczeniem zeznań T. N. i wówczas dopiero wnioskować o wiarygodności dowodów.

Mankamenty rozumowania Sądu I instancji na poziomie wytycznych art. 7 kpk stanowiły podstawę uchylenia wyroku.

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu Lublin – Zachód w Lublinie do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Przedstawiony zarzut oraz trafna argumentacja zawarta w uzasadnieniu złożonej apelacji sprawia, że dokonana przez Sąd meriti ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego nie może zostać zaakceptowana. Sąd

Rejonowy nie wziął pod uwagę całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i odniósł się do niego wybiórczo.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
<p>Sąd Rejonowy popełnił błędy w ustaleniach faktycznych wynikające z nieprawidłowej oceny wiarygodności przeprowadzonych dowodów.</p> <p>W związku z regulacją art. 454 § 1 k.p.k., zgodnie z którą Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji, Sąd Okręgowy uchylił wyrok wobec Z. B. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Lublin – Zachód w Lublinie.</p>		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Ponownie prowadząc postępowanie jurysdykcyjne Sąd I instancji będzie		

mieć w polu widzenia poczynione wyżej uwagi. Tenże Sąd przesłucha oskarżonego (o ile nie skorzysta on z prawa do odmowy wyjaśnień) oraz świadków: T. N. (1), S. K., A. K., a następnie materiał dowodowy oceni kompleksowo wyciągając logiczne wnioski z uwarunkowań między poszczególnymi dowodami. Zgromadzony materiał dowodowy podda wszechstronnej, szczegółowej i wnikliwej ocenie respektując wskazania logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, po czym ustali stan faktyczny, który podda właściwej ocenie prawnej. Właściwe zastosowanie reguł wynikających m.in. z art. 7 k.p.k., których zaskarżony wyrok nie respektował, będzie warunkiem koniecznym wydania prawidłowego orzeczenia.

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

Brak rozstrzygnięcia, wyrok nie kończy postępowania.

7. PODPIS

Dorota Dobrzańska

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana